

вз такова сматеніе, що-то са спѣстнахъ да убиватъ единъ другого, и са обѣрнахъ вз бѣгство.

Гедеонъ ги преслѣдова, и истреби имъ войскятъ и воеводы-тѣ.

Послѣдній сѣдѣа бѣше Самуилъ Пророкъ. Той повѣди Филистимляне-тѣ, возстанови паднало-то служеніе истинному Богу; и управа Евреитѣ съ свѣршено безкорыстіе.

Ц а р ѣ - т ѣ .

Два-та сына Самуилови предадохъ са на лихоимство, и престѣповахъ праксѣдіе-то. По той слѣчай Евреитѣ пожелахъ да иматъ Царь

Богъ назначи имъ, презъ Самуила, за царь Саула, отъ Вениаминово-то плема. Самуилъ помаза го съ свѣщенно муро. Но Саулъ не исплани волѣ-тѣ Божіа.

На негово мѣсто Богъ избра Давида, най малкій отъ седмь-тѣхъ сынове Исеевы, отъ плема-то Іудино. Давидъ са прослави съ това, че на война-та хварли камень съ прашка, та уби Голіада, Филистимлянина, имѣюща необыкновенъ ростъ и силъ. Саулъ позавида на слава-та му. Нъ Давидъ съ кротость и трѣпѣніе истегли отъ него длзговременно гоненіе, тачащъ вз него Помазанника Божіа.

Кротость-та и благочестіе-то Давидово доставихъ му особено благоволеніе Божіе.

По смърть-та Саула, той царѣва надъ Евреитѣ, повѣди много народы, распространи царство-то си; нъ, що е най важно, подобно Аврааму, отъ ново полѣчи обѣтованіе, какко отъ негово-то плема ще са роди Спаситель мѣра, кой-то ще царѣва вѣчно.